

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین و سیاست توسعه متوازن؛ چالش ها و الزامات با نگاهی به تجربه ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی رویکردهای نوین آمایش سرزمین در ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مهتاب جعفری - کارشناس ارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

استفاد پایدار و ارتقای همه جانبه ظرفیتها با تأکید بر ویژگیهای مکانی و انسانی سرزمین را آمایش سرزمین میگویند. در حقیقت آمایش سرزمین برکشیدن کل جامعه به سوی زندگی بهتر و انسانی تر است به گونهای که خصوصیات جمعیتی، نیروی کار، میزان منابع طبیعی، تولیدی و سرمایه ای و ویژگیهای مصرف و بازارهای درون منطقه ای شناسایی شوند و از نظر کیفی برنامه های بلندمدت توسعه منطبق بر استعدادها و قابلیتهای منطقه ای طراحی و اجرا شوند. با آنکه بیش از 4 دهه از عمر برنامه ریزی منطقه ای و آمایش سرزمین در ایران میگذرد هنوز سایه سنگین عدم تعادل و توسعه بر سر مناطق سنگینی میکند. این مقاله میکوشد تا با مطرح کردن چالشها و الزامات سیاست توسعه در ایران به بحث آمایش سرزمین بپردازد. روش پژوهش با توجه به کیفیت کار؛ توصیفی تحلیلی و شیو گردآوری و بیان مطالب عمدتاً اسنادی است. برآیند پژوهش و مطالعات صورت گرفته در یک بررسی فراتحلیل؛ بیانگر بروز شکاف فزاینده در بین مناطق مختلف ایران است. لذا آنچه که بیش از هرچیزی در این دوره احساس میشود لزوم تطابق کلیه برنامه های بخشی و فرابخشی دستگاههای اجرایی با محوریت آمایش سرزمین و توسعه ملی است؛ و توسعه ملی فراگردی همه جانبه است که ابعاد گوناگون توسعه اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، امنیتی (دفاعی) و ارتباطات و تاثیر متقابل این حوزه ها با یکدیگر را در بر گیرد

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، توسعه متوازن، سیاست توسعه، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/754098>

